

Bezinning 645: Mijn God, Mijn God

Matteus 27,45-56 = fragment passiezondag A-jaar

Het Woord

Rond het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. Aan het einde daarvan, in het negende uur, gaf Jezus een schreeuw en riep luid: 'Eli, Eli, lema sabachtani?' Wat wil zeggen: 'Mijn God, Mijn God, waarom het U Mij verlaten?' Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen: 'Hij roept om Elia!' Meteen kwam er uit hun midden iemand toegesneld die een spons pakte en in zure wijn doopte. Hij stak de spons op een stok en probeerde Hem te laten drinken. De anderen zeiden: 'Niet doen, laten we eens kijken of Elia Hem komt redden.' Nog eens schreeuwde Jezus het uit, toen gaf Hij de geest. Op dat moment scheurde in de tempel het voorhangsel van boven tot onder in tweeën, en de aarde beefde en de rotsen spleten. De graven werden geopend en de lichamen van veel gestorven heiligen werden tot leven gewekt. Na Jezus' opstanding kwamen ze uit de graven, gingen de heilige stad binnen en maakten zich bekend aan een groot aantal mensen. Toen de centurio en degenen die met hem Jezus bewaakten, de aardbeving voelden en merkten wat er gebeurde, werden ze door een hevige angst overvallen en zeiden: 'Hij was werkelijk Gods Zoon.' Vele vrouwen, die Jezus vanuit Galilea gevolgd waren om voor Hem te zorgen, stonden van een afstand toe te kijken. Onder hen bevonden zich Maria uit Magdala, Maria de moeder van Jakobus en Josef, en de moeder van de zonen van Zebedeus.

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Matteus beschrijft hier het sterven van Jezus, het einde van zijn aardse leven. Hij presenteert dat gebeuren in zeven onderdeeljes.

De *duisternis* van het zesde uur (de middag) tot het negende uur (drie in de namiddag) is een element dat erop wijst – vanuit het Eerste Testament – dat God beslissend ingrijpt (voorbeeld: Ezechiël 32,8; 34,12). Dit is de dag van de Heer. De Heer is dus aanwezig. Natuurlijk is de Vader aanwezig als zijn Zoon de kruisdood wordt aangedaan.

Jezus *bidt* Psalm 22. We horen hier enkel het eerste vers na de psalmtitel, maar de evangelist geeft zonder twijfel aan dat Jezus de hele psalm bidt. Jezus eindigt zijn aardse leven in gebed. In de grootste duisternis, in het zwaarste lijden, in het uur van de dood bidt Jezus. Hier schreeuwt Hij de godsverlatenheid uit in het Aramees. Maar verder in de psalm gaat het over vertrouwen: 'Voor allen mogen jullie leven!' (vers 27c). 'Want het Koningschap is aan de Heer, Hij heerst over de

volken' (vers 29). Het is een beweging van godverlatenheid en angst naar overgave, vertrouwen en geloof.

Net voordat Jezus sterft, incasseert Hij opnieuw *spot*. Tot op het laatste die *spot*. Nu met Jezus' gebed. En opnieuw interpreteren ze Jezus' woorden verkeerd. Men wil zien of Elia Hem komt redden. Elia wordt gezien als steun voor de trouwen in doodsgevaar en vooral als de voorganger van de triomfmanifestatie van de Messias. Ook de *azijn* verwijst naar een psalm (Psalm 69,22).

De *dood* van Jezus wordt heel sober verwoord. Hij schreeuwt: dat is nogmaals een gebed en geeft zijn geest (of Geest?) dus in zijn gebed aan God terug. Hij geeft zichzelf dus aan God. Dit is het middelste van de zeven deeltjes.

Er gaat bijzonder veel aandacht naar wat gebeurt, direct nadat Jezus gestorven is. Er zijn maar liefst *zeven* (nogmaals!) *tekenen*. De camera zwaait weg van Jezus. Het voorhangsel scheurt en wel van boven tot onder: God zelf scheurt vanuit de hemel de afsluiting van het Heilige der Heilige door. Voortaan is God aanwezig in de verrezen Heer en wel voor alle mensen. Dit moment heeft een wereldwijde betekenis: de aarde beeft en de rotsen splijten. Het heeft meteen ook een betekenis voor het verleden: de gestorven heiligen (martelaren, profeten, rechtvaardigen ...) staan op uit het graf en gaan de heilige stad binnen. Matteus kondigt in dit duister uur al het licht aan. Hij spreekt al over Jezus' opwekking.

De *honderdman en de soldaten* van de wacht komen tot geloof: ze vrezen geweldig. En ze belijden de kern van het christelijk geloof: 'Jezus is de Zoon van God.' De verrijzenis van vele doden en het geloof van de heidenen zijn directe vruchten van Jezus' dood. Jezus' dood is dus zeker niet voor niets geweest.

De *vrouwen* zijn Jezus' leerlingen, want ze zijn Hem gevolgd. In die crisissuur zijn ze niet gevlucht. Ze zijn de getuigen van deze cruciale uren in Jezus' leven en ze zullen ervan getuigen. Ze garanderen de continuïteit tussen Jezus' lijden en zijn verrijzenis.

Het Woord in mijn leven

Houd ik vast aan het gebed, ook als mijn omgeving ermee *spot*? Geloof ik dat God aanwezig is, zeker in onze diepste duisternis, in ons diepste lijden? Brengt mijn diepste lijden mij tot gebed? Zie ik de vruchtbaarheid van Jezus' dood?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
in het uur van Uw dood
bidt U tot de Vader.
In nood schreeuwt U tot God.
U brengt het menselijk leed
bij Uw en onze Vader.
Want Hij is juist dan nabij.
Hij helpt en brengt licht,
vooral in de diepste duisternis.
Geef dat we niet vluchten
als ons geloof moeilijk wordt,
maar U nabij blijven.
Dank dat U verrijzenis brengt
aan alle dierbare overledenen,
aan zovelen die geloofden. Amen.

© Eric Haelvoet 2017